

EGLUTĖ

1978 GRUODIS

26

EGLUTĖ

1978 GRUODIS

TURINYS

- 3 NELAUKTA DOVANA, L. Dudėnaitė
10 KAIP PIKČIURNA PAVOGĖ KALĖDAS, L. Lapinskienė
18 VAIKU KŪRYBA
22 GALVOSŪKIALI, R. Račkauskienė
25 KALĖDU EGLUTES, I. Grigaitienė
28 KALEGINIAI PAPROČIAI
30 KALĖDU NAKTIS
31 1978 METU EGLUTĖS TURINYS

PIEŠINIAI

- Viršelis — P. Augiaus
Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės
Kitos iliustracijos:
R. Lapšienės — 4, 5, 7, 8, 9, 25
L. Vaitkienės — 11, 13, 16, 17
E. Muliolienės — 15
A. Sruoginienės — 27

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, kalbos — R. Račkauskienė, pasakų — A. Vygantienė, darbėlių — J. Zubinienė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintėlis lietuviškas laikraštėlis vaikams išėivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Conn. 06260.

NELAUKTA DOVANA

Lidija Dūdėnaitė

Liko tik savaitė ligi Kalėdų. Krautuvių langai pilni gražiausių žaislų. Visur išpuošta Kalėdų seniais, nykštukais. Kiekvienas vaikas svajoja apie dovanas, kurias ras po Kalėdų eglute. Svajojo ir Julytė. Ji žinojo, kad gaus daugiausia dovanėlių iš visų.

— Visos dovanos po eglute bus mano! Tik mano! — gyrėsi Julytė kitiem vaikam. — Ir jų bus labai daug. Žaisliukų, suknelių, lėlių, knygelių! Man Kalėdų senis visko atneš. O jei ne — tai tėveliai nupirks.

Vieną dieną mama išsivežė Julytę į didmiestį — į krautuves.

— Reikia tau, Julyte, kalėdinės suknutės. Gal raudono aksomo su kaspinėliais? . . . O gal ilgą baltą, papuoštą žaliais taškučiais? . . . — Taip kalbėjo mama, vesdama dukrelę per krautuves.

Kaip čia gražu. Visur mirksi, žiba įvairių spalvų lemputės. Jos sujungtos pavaizduoti skambaliukus ir dovanų dėžes. Languose dirba robotiniai nykštukai — lėlytėms sukntes siuva, traukinukams deda ratus, meškiukams nosytes lipdo.

Pamačiusi krautuvėje gelsvaplaukę, mėlynakę lėlę, Julytė tuoj pareikalavo, kad mama nupirktų Kalėdoms. Mama prižadėjo, kad ji gaus ne tik lėlę, bet ir daug kitų dovanų.

“Kaip puiku! — galvojo Julytė. — Gausiu daug dovanų. Kaimynų vaikai tokių neturės!” Mat, Julytė nežinojo, kokia Kalėdų tikroji prasmė. Buvo laikas jai sužinoti. . .

Julytė grįžo iš miesto patenkinta. Ji nešėsi dvi didžiu-
les dėžes. Jai negalėjus apsispręsti, kurią suknutę imti,
mama nupirko abi.

Kūčių vakarą, pasipuošusi raudono aksomo suknele,
Julytė laukė progos pulti prie dovanų. Per Kūčias ji ne-
kantravo. Valgant sližikus su aguonų pienu, jos akytės
stebėjo dovanas po eglute.

“Įdomu, kokį meškutį tėvelis man šįmet nupirko?
Rudą turiu, melsvą turiu... Gal baltas bus?” — mąstė
mergaitė. Po eglute pūpsojo didelė dėžė, gražiai suvynio-
ta ir papuošta ružavu kaspinu.

Neilgai truko Julytei sužinoti meškučio spalvą. Tei-
singai buvo išpėjusi. Dėžėje gulėjo didelis, kudlotas, bal-
tas meškis. Plėšė, plėšė spalvotą popierių Julytė, kol ran-
kos pavargo. Nuvargus, ji ėmė pykti ir verkti.

— Kur mano mėlynakė lėlė? Aš jos norėjau, kodėl
negavau? — Tėvelis nunešė Julytę į lovą ir paguldė.

Begulėdama ji galvojo: "Kur lėlytė? Mama prižadėjo nupirkti! Kur ji yra? . . ."

Ilgai verkė mergaitė, nors akys merkėsi nuo nuovargio. Staiga ji pajuto, kad kažkas ją paėmė už rankos.

— Nėpyk, Julyte. Kalėdos yra džiaugsmo šventė. Nėpyk. Einam su manim, aš tau parodysiu tikras Kalėdas!

Julytė eina takeliu ir galvoja: "Kur aš tą mergytę mačiau? Kokia ji linksma, nors prastais rūbeliais apsirengusi. . ."

— Koks tavo vardas? — paklausė Julytė.

— Aš esu Onutė. Tave, Julyte, gerai pažįstu. Mačiau, kaip kas vakarą pas jus eglutė žėrėdavo, brangiais ornamentais išpuošta. Mes tik šiąnakt savo eglutės lemputes uždegsime. Tik šiąnakt šventės prasidės. Net gyvulėliai šią naktį kalba.

— Juokauji! — atkirto Julytė. — Aš daug turiu žaislinių gyvulių. Jie nekalba!

Onutė ramiom akim pažiūrėjo į Julytę. Ji nusišypsojo ir pasakė: — Einam toliau, ir tuoj suprasi.

Pagaliau Julytės pyktis pradėjo nykti. Ji stebėjosi aplinkos grožiu. Keliukas, kuriuo mergaitės ėjo, buvo minkštas ir baltas. Lyg debesimis apklotas! Buvo tylu ir ramu. Julytė jautė Onutės švelnumą ir nuoširdumą. Jai pasidarė gėda. Ji pakėlė akis į dangų. Jame mirksėjo ir žibėjo daugybė žvaigždžių. Šimtą kartų gražiau, negu lemputės, kurias Julytė matė mieste. Didelė žvaigždė nušvietė kelią, kuriuo jos ėjo. Atrodė, kad Onutė ja seka.

— Ar jau apžiūrėjai savo dovanas? — Julytė prašnekinė Onutę. — Ji norėjo būti draugiška. — Man tėveliai pripirko daugybę dovanų!

— Mes dovanomis dalinamės tik grįžę iš Piemenėlių Mišių, — paaiškino Onutė. — Mūsų šeimoj dovanų neperkam. Patys pagaminam vienas kitam dovanas. Juk dovanos reiškia meilę, ar ne?

Julytė truputį paraudo. Ji kantriai sekė savo draugę, nežinodama, kur ją veda.

— Jau netoli! Jau tvartelį matau! — nudžiugo Onutė. Jos sustojo prie mažo, paprasto tvartelio.

— Kas čia taip svarbaus? — nustebo Julytė. — Čia visai nieko nėra.

— Ateik arčiau, — paragino Onutė. — Pasižiūrėk, kas viduj. Matai — čia Kūdikėlis Jėzus. Jis yra Dievo dovana mums. Jo gimimas mums duoda daug džiaugsmo per Kalėdas, — paaiškino Onutė.

Julytė nedrąsiai priėjo artyn. Kai Onutė atsiklaupė, klaupė ir ji. Žiūrėdama į Kūdikelį su ištiestomis rankutėmis, Julytė pajuto džiaugsmą širdy. Ir ji pakartojo Onutės maldą: "Ačiū tau, Jėzuli! Ačiū, kad atėjai!"

— Julyte, kelkis! Ką čia miegodama šnabždi? Bėk dovanų atrišti. Kalėdų senio būta, — skambėjo mamytės balsas.

— Kur tvartelis? Kur Kūdikelis? — pravėrus akis, paklausė Julytė.

— Vaikeli, prisisapnavai. Kelkis! Bėk pažiūrėti po eglute. Kiek daug tau dovanų!

— Nenoriu dabar dovanų atrišti, mamyte. Pirma eikim pagarbinti Kūdikelio Jėzaus.

Visa šeima drauge nuėjo į bažnyčią. Atsiklaupusi prie prakartėlės, Julytė karštai meldėsi. Ji prisiminė Onutę — tą gerą mergytę sapne. "Padėk man ją atrasti, Jėzuli. Aš taip norėčiau jai padėkoti," prašė Julytė.

Grįžusi namo, Julytė pasidžiaugė dovanomis. Po eg-lute rado numylėtą mėlyną lėlę. Ji padėkojo tėveliams. Dabar ji suprato, kad dovanos išreiškia meilę. Kalėdos — Dievo meilės šventė.

Ir Julytė norėjo kam nors duoti dovanų — savo meilę parodyti.

Ji skubiai užsimetė paltuką, pasiėmė naują lėlę ir išbėgo pro duris. Pabarškino į kaimynų namo duris. Duris atidarė mergytė.

— Aš... aš ieškau Onutės, — nedrąsiai tarė Julytė.

— Aš esu Onutė, — pasakė mergaitė ir pažiūrėjo į Julytę ramiom akim.

— Linksmų šventų Kalėdų! — sušuko Julytė. — Čia tau dovana nuo Kūdikelio Jėzaus, — nusišypsojo ji.

KAIP PIKČIURNA PAVOGĖ KALĖDAS

*Pagal Dr. Seuss pasaką: "How The Grinch Stole Christmas"
Lėlių teatrui sueiliavo ir pritaikė Laima Lapinskienė*

Pasakotojas: Kiekvienas miestietis
Raseinių miestely
mėgo Kalėdas;
bet Pikčiurna,
Kuris gyveno pakeliui į Viduklę,
jų baisiai nemėgo.

Jis neapkentė Kalėdų,
nežinau kodėl:
vieni sako, kad jo galva
buvo per silpna,
kiti — jo plaukų morkinė spalva.
Gal batai per siauri?...
gal pirštai per trumpi?...
Bet, man atrodo, iš visų
mums turimų žinių
šita yra tikra:
širdis jo buvo per maža.

Kūčių vakare
Pikčiurna stovėjo savo urve,
žiūrėjo į Raseinių miestelį
ir pyko jisai kiek tik gali,
nes žinojo jis labai gerai,
kad visi laukia sau linksmam
ateinančių Kalėdų.

Pikčiurna: Kojines kabina,
žąsį maitina,
laukia Kalėdų, —
jos jau čia pat!...
Aš turiu sustabdyti,
kad jos neįvyktų,
nes Kalėdų diena
jiems džiaugsminga, gera.

Atsikels visi anksti,
prie žaislų tekini.
Ir tada bus daug triukšmo, triukšmo, triukšmo.
O man bus baisu,
nes iš viso negaliu
aš pakesti jų džiaugsmų
ir triukšmingų tų garsų.

O tada: Visi — jauni ir seni,
dideli ir maži
turės didelę puotą, —
lašiniuotą
ir taukuotą —
su kisieliais, pyragais
ir kepta žasim,
kuri tikrai
man nepatinka visai.

Ir tada: Visi dideli ir maži,
jauni ir seni
sustos rateliu,
ir užtrauks giesmes.

Kalėdų varpai
skambės taip smagiai,
ir giedos jie kartu!

Aš tikrai turiu
sustabdyti Kalėdas
kad jos neateitų,
kad jos neįvyktų,
kad man netrukdytų.

Bet kaip?

Aha, dabar aš žinau,
baisiai gerą idėją gavau —
gerą ir baisią,
baisią ir gerą, —
ha, ha, ha!
Baisi, baisi, baisi,
kaip ir mes visi, visi, visi...
ha, ha, ha!

Greitai pasiūsiu
kalėdinius rūbus.
Būsiu kaip senis,
kuris su rogutėm
ir savo stirnutėm
per naktį vis skrenda,
Kalėdas vis rengia.

Visi galvos, nors aš be barzdos,
kad aš Kalėdų Senis!
Man tik reikia stirnutės,
lieknos ir greitutės.
Bet jų čia aplink nėra!

O kam čia stirnutės —
šuo Margis greitutis:

pridėsiu ragus,
dailius, tvirtus
ir keliausim abu
Snieguotu kalnu.

Pasiimsiu maišus,
tuščius ir senus,
prie rogių pririšiu —
su Margiu sau skrisiu.

Greičiau, Margi, žemyn, —
į šiltus namus,
pas kaimynus gerus!
Jie miega saldžiai
mano mieli draugai, ha, ha!

Aha, šis namas
tai pirmas;
toliau bus daugiau:
ir su tuščiu maišu,
neužtrukus — pilnu,
per kaminą lysiu.

O-pa-pa, — truputį siaura!
Nelabai man smagu,
įstrigti galiu —
ir taip nejauku.
Kaip tas senis pralenda
— tai tikra legenda.

Mmmm, jau dabar matau,
kalėdines kojines atradau.
Paimsiu visas,
dideles ir mažas.
O dabar dovanas,
apvyniotas,
margas:
dviračius, lėles, mašinas, kėdes
obuolius, slyvas
ir viską kas gyvas.

Jonukas: Aš Jonukas, mažas berniukas,
penkių metukų,
labai ištroškęs šilto pienuko.
Bet, Kalėdų Seni, ką aš matau?
Tu imi mūsų eglę! Kodėl, prašau?

Pikčiurna: Reikės sumeluoti,
Kitaip kombinuoti.
(garsiai)
Mano mielas vaikuti,
Pasakysiu, mažuti ...

Ši lempa ant eglės
dega silpnai.
Ir tai negerai —
turi degti pilnai.
Tai aš nusivešiu
į savo dirbtuvę
ir greit tau parvešiu
Kalėdom lauktuvių.

- Pikčiurna:** Dabar tau atnešiu šilto pienuko,
kad saldžiai miegotum,
sapnuotum, svajotum.
- Jonukas:** Ačiū, Kalėdų Seni, labai.
Dabar aš tikrai miegosiu gerai.
Labanaktis.
- Pikčiurna:** Dabar jau viskas.
Dar tik beliko
židinio rąstas, —
kad jis nekūrentų,
kad jis neliepsnotų,
kad visi sušaltų
ir kad nesulauktų
Kalėdų šiais metais.
- Pelytė:** Tik liko mažas trupiniukas,
per mažas net man, mažajai pelytei —
negali sukramtyti —
nėra kaip praryti!
- Pikčiurna:** Dabar į visus kitus namus, —
kad visame mieste
nieko neliktų,
kad visos pelytės
iš bado nukristų.
Saulė jau kyla,
reikės paskubėti,
visus maišus
prisikrauti
ir drąsiai sau traukti
į kalną snieguotą,
leduotą,
vingiuotą.
- Trys tūkstančiai metrų
į aukštį sutraukti
visus žaislus,

naujus ir senus,
mėlynus ir žalius,
ir ant kalno viršūnės
išmesti maišus.
ha, ha, ha!
Tada man bus linksma,
ir gera, ir šilta,
kai visi atsikels
ir greit sužinos,
kad Kalėdų nebus.
Tada jie prapliups
verkti, raudoti
ir kumščiais grūmuoti!

Aha, dabar jau girdžiu,
garsas kyla pamažu
per sniegą, per ledą
jau beveik atkeliavo
iki mano ausų...
Bet ne, ... hū, hū! —
Garsas smagus,
linksmesnio nebus.

Man daros baisu,
labai nejauku.
Kiekvienas miestietis,
ir plonas, ir riestas,
gieda drauge.
Seni ir jauni,
dideli ir maži,
be dovanų,
dviračių ir lėlių,
be jokių žaislų
gieda linksmi.
Kalėdos žmonėms
vistiek gi atėjo,
Ir aš nesusėdėjau
jas sustabdyti.
Kaipgi galėjo Kalėdos įvykti?

Dabar aš drebu,
man vėsu,
nesmagu...

Kaipgi Kalėdos galėjo ateiti
be dovanų, dėžių, kaspinų?
Aš negaliu
suprasti tokio dalyko...

Bet gal, o gal?...
Gali būti Kalėdos ne iš dėžių,
be kaspinų, be dovanų,
gali būti be jokių išlaidų?...

Gal jos neateina iš krautuvių?...
Gal Kalėdos reiškia daugiau,
negu aš pats maniau.

Pasakotojas: Ir žinote, kas tada atsitiko?
Pikčiurnos širdis iš sykio
pradėjo didėti,
sušilti,
žibėti.

Jis grįžo atgal
į Raseinių miestelį
su pilnais maišais,
su pyragais, žaislais
ir pats jisai
riebią žąsį smagiai
dalino visiems —
dideliems ir mažiems.

UŽDANGA

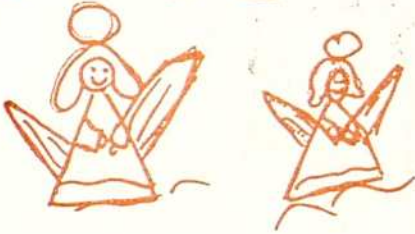

KALĖDOS LABAI NETOLI...

Snaigės krinta pamažu,
Viskas pasakiškai gražu!
Kalėdos yra labai netoli
Ir visi vaikučiai jau linksmi.

Snaigės krinta žemyn,
Kalėdos eina artyn.
Visi važiuoja rogutėm
Ir puošia žaisliukais eglutes.

*Beatričė Sturonaitė, 10 m.
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

*Angeliukai
Asta Tijunelytė, 7 m.
Chicago, Ill.*

JAU KALĖDOS!

Kalėdos—tai džiaugsmo šventė visiems,
o ypač vaikučiams geriems!
O tos eglutės gražumas
ir nepaprastas puošnumas!

Kalėdų Senelis lanko vaikus.
Bažnyčių varpai skelbia mums:
“Garbė Dievui aukštybėse,
o žemėj ramybė geros valios žmonėms!”

*Violeta Mieliulytė, 8. m.
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

JĖZULIO GIMTADIENIS

Šventos Kalėdos yra Jėzulo gimtadienis. Tą dieną visi pasveikino jį ir atnešė jam dovanų. Tą dieną ir mes daliname dovanas. Visa šeima valgome kalėdinius pietus. Visi esame linksmi.

Man patinka, kad gauname atostogų ir važiuojame pamatyti Kalėdų Senelį, gražiai išpuoštus namus ir langus. Kalėdos yra labai linksmos.

*Viktoras Neu, 8 m.
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

*Kalėdų svečias
Lidija Biliutė, 8 m.
Chicago, Ill.*

KALĖDŲ PRASMĖ

Jau Kalėdų laikotarpis prasidėjo. Sausakimšai pilnos krautuvės žmonių, nes visi perka dovanas. O tų dovanų pilnos lentynos! Jų kainos taip pat įvairios — vienos pigios, kitos brangios.

Skaitydami šv. Jono Evangeliją (3:16), sužinome, kad brangiausią dovaną Kalėdoms mums suteikė pats Dievas, kada Jis atsiuntė savo vienintelį Sūnų — Jėzų Kristų į šį pasaulį. Atsiuntė todėl, kad kiekvienas, kuris į Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Ši didžiausioji dovana įgyjama tikėjimu.

Džiaugsmas ir ramybė telydi kiekvieną, kuris priima Jėzų Kristų kaip savo Viešpatį ir Išganytoją.

Čia ir yra tikroji Kalėdų prasmė.

*Ramunė Cibaitė, 13 m.
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

ŠVENTOS KALĖDOS

Šventos Kalėdos ateina pas mus
Tik vieną kartą per metus.
Visas pasaulis apdengtas sniegu
Ir viskas labai, labai gražu!

*Tomas Šoliūnas, 10 m.
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

*Paulius Gruodis, 8 m.
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

KŪČIOS IR KALĖDOS

Man patinka šventos Kalėdos dėl to, kad gimė Kūdikelis Kristus. Ir Kūčios man patinka. Mano močiutė ir senelis ateina pas mus, ir visi valgome Kūčių vakarienę. Po Kūčių gauname dovanų.

*Petras Šoliūnas, 9 m.
K. Donelaičio mokykla
Čikagoje*

GERIAUSIA DOVANA

Praeitais Kalėdas mes atšventėme savo namuose. Mama su Vida paruošė gražų Kūčių stalą. Aš padėjau papuošti eglutę. Pas mus atėjo giminių ir svečių. Visi kartu pavalgėme Kūčių vakarienę. Kalėdų rytą visi nuėjome į bažnyčią, nes Kalėdos yra Kristaus gimimo šventė. Man labai patiko praeitos Kalėdos todėl, kad mūsų visa šeima buvo sveika ir visi buvome kartu. Tai didelė, didelė dovana, kurios niekas niekur neparduoda. Po eglutės buvo keletas gražių dovanėlių visai šeimai.

*Jonas Balsevičius, 11 m.
Otava, Kanadoje*

piešė Tadas Slivinskas, 10 m.
Toronte, Kanadoje

KAI JĖZUS GIMĖ...

Jėzus gimė ten, kur buvo laikomi gyvuliai. Jo motina Marija Jėzų paguldė ēdžiose. Ēdžiose būna padėta šieno gyvuliams. Marija ir Juozapas ten turėjo nakvoti, nes nebuvo vietos užėjoje.

Jėzus gimė, kai valdė karalius Erodas. Jis buvo piktas karalius. Jis žinojo, kad gims naujas valdovas. Jis bijojo, kad neatimtų jo sosto.

Iš Rytų atėjo trys karaliai arba išminčiai. Jie ieškojo naujo valdovo, kurio žvaigždę matė danguje.

Angelas sapne pasakė Juozapui, kad jis turi bėgti su šventa šeima, nes Erodas nori Jėzų nužudyti. Išminčiai grįžo namo kitu keliu.

Juozapas paėmė Mariją ir Jėzų ir iškeliavo į Egiptą. Kai karalius Erodas pamatė, kad išminčiai negrįžo jam pasakyti, kur Jėzus yra, jis labai supyko. Jis liepė savo kareiviams nužudyti mažus kūdikius. Juozapas, Marija ir Jėzus pabuvo Egipte, kol karalius Erodas mirė. Tada jie sugrįžo namo.

paruošė Ramunė Račkauskienė

I. Ar gali surašyti sekančius žodžius?

— — — — — K —
 — — — — — A — — — — —
 — — — — — L — — — — —
 — — — — — Ė — — — — —
 — — — — — D — — — — —
 — — — — — O — — — — —
 — — — — — S — — — — —

1. Kalėdų metu kartais ant durų kabiname
2. Kalėdų senelis turi ilgą, baltą
3. Kalėdų naktį prižadino piemenėlius.
4. Mūsų namuose stovi papuošta
5. Trys karaliai sekė
6. Visi džiaugiasi, gavę
7. Per Kalėdas apsilanko Kalėdų

II. Kada reikia nešioti kumštines?

- Kai libdome sniego senį?
- Kai prausiamės veidą?
- Kai lauke žaidžiame šaltą dieną?
- Kai karpome popieri žirklemis?
- Kai slidinėjame rogutėmis?

Kai puošiame eglutę?
Kai pačiūžomis čiuožiame ant ledo?
Ar gali sugalvoti kitų atvejų, kada reikia nešioti kumštines?

MĮSLĖ

III. Baltas, bet ne sniegas.

Skystas, bet ne vanduo.

IV. Kūčių vakarienė yra gražus lietuviškas paprotys.
Ar gali iš duotų raidžių atspėti, kokie kūčių valgiai surašyti?

S U P O P
I K L S Ė S
V U Ž Y S
U G O A N Ū S I E P A N
S I E L K I S I U
T A S G R E V I N I
Ž I Š L I K A I

V. **GYVULIŲ GARSAI.** Kiekvienas gyvulys turi savo skirtingą garsą. Ar gali suvesti gyvulius su jų daromais garsais?

arklys	šuo	vilkas	paukštis	katė	pelėda
čiulba	ūkia	žvengia	staugia	miaukia	loja

VI. GALVOSŪKIS VYRESNIEMS. Senovės graikų rašytojas Polibijus išrado šią lentelę, kurioje du skaičiai (iš šono ir viršuje) nurodo raidę. Ją naudodami, ar galite įspėti mįslę?

**Kas priklauso tik tau vienam, bet dažniau naudoja-
mas tavo draugų?**

51 - 11 - 53 - 41

53 - 12 - 43 - 14 - 11 - 44

	1	2	3	4	5
1	A	B	C	D	E
2	E	F	G	H	I
3	J	K	L	M	N
4	O	P	R	S	S
5	T	U	V	Z	Z

ATSAKYMAI

I 1. vainiką, 2. barzdą, 3. angelas, 4. eglė, 5. žvaigždė, 6. dovanų, 7. senelis.
 III Pienas.
 IV Pupos, silkės, žuvis, aguonų pienas, kisieltus, vinegretas, slizikai.
 V Arklis — žengia, šuo — loja, vilkas — staugia, paukštis — čilba,
 kate — miaukia, pelėda — ūkia.
 VI Tavo vardas.

KALĖDŲ EGLUTĖS

Irena Grigaitienė

Toli šiaurėj, vos tik sniegui nutirpus, ūkininkas Jonas su savo pagelbininkais nuvažiuoja į mišką. Jie prisikasa iš samanų mažų, ką tik išdygusių eglučių. Eglutes parsiveža namo ir sodina atviram lauke. Čia eglutės gaus daug saulės ir gražiai užaugs. Ūkininkas Jonas yra kalėdinių eglučių ūkininkas.

Ūkininkas Jonas apžiūri ir tas eglutes, kurios jau prieš metus buvo pasodintos ir jau kiek paaugusios. Jis jas patrešia, kad būtų pilnesnės ir žalesnės. Čia, tarp šių egļučių, gyvena daug paukštelių ir mažų gyvulėlių. Išgirdę ūkininko Jono lėtus žingsnius, jie greitai pasitraukia į šoną. Bet Jonui paėjus kiek toliau, jie vėl grįžta į savo vietas. Jiems čia patinka gyventi ir lizdus sukti tarp šitų jaunų, kvepiančių egļučių.

Atėjus vasarai, ūkininkas Jonas apipiauna žolę, kad ji nekliudytų eglutėms augti. O atėjus rudeniui, jis eglutes apgeni, kad jos į visas puses vienodai šakodamos augtų.

Šiaurėje vasaros labai trumpos. Ūkininkas Jonas vos suspėja visus darbus atlikti, ir štai jau atšala. Tuomet eglutės sustoja augti ir ligi sekančio pavasario išbūna tokio pat dydžio.

Bet ūkininkui Jonui, atėjus rudeniui, darbai nesibaižia. Juk ateina Kalėdos, o prieš Kalėdas ūkininkas Jonas gauna užsakymus daugeliui egļučių į miestą pristatyti.

Ūkininkas Jonas apvaikšto savo ūkį ir pažymi eglutes, kurios bus nupiautos šioms Kalėdoms. Jis pažymi daug didelių egļučių ir daug mažų egļučių. Vietomis jis išretina eglutes, kad likusios turėtų daugiau vietos plėstis ir didesnės užaugtų.

Darbininkai pažymėtas eglutes nupiauna ir sudeda į krūvas. Jie jas suriša arba tinklu apsupa, kad jų šakos nenulūžtų. Sukrauna į sunkvežimius ir išvežioja po miestus. O ten žmonės jas nusiperka, parsineša namo ir papuošia Kalėdų šventėms.

Tada pas ūkininką Joną to meto ūkio darbai užbaigti. Šiaurėj jau sninga beveik be sustojimo. Laukdamos ateinančių Kalėdų, eglutės pamaži lenda į sniego patalus.

Ūkininkas Jonas nusipiovė ir sau vieną eglutę, parsinešė į namus. Vaikai ją gražiai papuošė, o ji puošė jų namus Kalėdų šventėms.

KALĖDINIAI PAPROČIAI

Giesmių giedojimas per Kalėdas yra labai senas paprotys. Tai daroma nuo pirmųjų krikščionybės amžių.

Prakartėlė ruošiamą kone visuose kraštuose. Šventas Pranciškus Asyžietis įvedė šį labai gražų paprotį. Jis norėjo Kalėdas atšvęsti ypatingu būdu. Jo širdį šildė meilė Jėzui, kuris gimė paprastame gyvulių tvartely.

Dovanų dalinimas taip pat yra labai senas paprotys. Jis primena dovanas, kurias išminčiai iš rytų atnešė Kūdikėliui. Kai kur dovanos dalinamos Kalėdų rytą. Vokietijoje, Austrijoje, Lenkijoje, skandinavų kraštuose ir Lietuvoje dovanos duodamos Kūčių vakarą. Dar kitur dovanos dalinamos tik per Trijų Karalių šventę.

Kalėdų eglutė primena pranašo Izaijo žodžius: “Lebano garbė ateis tau egle, pušie, . . . ir tu dabinsi mano buvojimo vietą” (Iz 60, 13). Eglė, kuri ir žiemą žaliuoja, primena Kristų, gyvybės davėją.

Iš kalėdinių giesmių pasakojimų kai kur daromi vaidinimai. Kai kuriuose kraštuose — pvz. Alpėse ir Meksikoje — atvaizduojama Marijos ir Juozapo kelionė į Betliejų. Devynias dienas prieš Kalėdas šeimos sueina ir daro procesiją. Marijos ir Juozapo statulos nešamos su žvakutėmis vakare. Procesija sustoja prie namų durų. Giesmės žodžiais prašoma nakvynės. Iš pradžios niekas neįleidžia. Kai paaiškėja, kad tai Marija ir Juozapas, juos įleidžia į vidų. Statulos pastatomos, ir visas būrys žmonių, susirinkę aplinkui meldžiasi ir gieda.

KALĖDŲ NAKTIS

muz. Dainavos Peles

žodž. St. qarliausko

(1.3.5) 1. Ty-li-a ja nak-tu-žė žvaigž-dės eu-spin-dė-jo,

kai Jė-zu-lis qi-mė ma-ža-me Bet-lie-juj.

(2.4) 2. Bu-vo la-bai šal-ta; am-qe-lai qie-do-jo;

qy-vu-liai su-klu-po prie Vai-ke-lio ko-ju.

3. Piemenėliai bėgo
Garbę atiduoti.
Iš rytų atvyko
Išminčiai barzdoti.

4. Dovanojo aukso,
Smilkalų ir myros,
Nes Jėzulis myli
Žmogaus širdį tyrą.

5. Vėl ateis Kalėdos,
Suspindės žvaigždutės,
Skubės prakartėlėn
Mylinčios širdutės.

1978 METŲ "EGLUTĖS" TURINYS

	nr.	psl.		nr.	psl.
EILĖRAŠČIAI					
Arnauskaitė, I. M. —					
Aitvaras	4	28			
Kašiubienė, A. —					
Ten	2	11			
Lauke	11	3			
Lipčiūtė, D., —					
Mamos dienos	5	3			
Raganėlės	10	3			
Minelga, J. —					
Ar tu	1	3			
Velykų kiškutis	3	9			
Staniškienė, D. —					
Velykos	3	3			
Šimaitis, V. —					
Kaip kalba?	4	6			
Paparčio žiedas	6	3			
Vasaros rytas	6	11			
Debesėlis	9	3			
Trinkūnienė, L. —					
Mano draugai	1	9			
Tulauskaitė, G. —					
Malda	3	15			
PASAKOS IR PASAKOJIMAI					
Bartuška, L. —					
Tuščias namas	9	17			
Bradūnaitė, L. —					
Purpliuoko laisvė	10	11			
Busujokienė, A. —					
Gandro ilgi batai	9	8			
("Eglutei" pritaikė Balsienė, D.)					
Butkienė, N. —					
Perankstyvas					
pasimaudymas	4	7			
Dudėnaitė, L. —					
Tinginių karalius	1	10			
Broliuko belaukiant	3	10			
Nelaukta dovana	12	3			
Janulevičiūtė, R. —					
Velykų vyturėlis	3	4			
			Kižytė, A. —		
			Gintaro šalis	2	16
			Lipčiūtė, D., —		
			Petriukas zuikį pagavo	6	4
			Mikailaitė, O. —		
			Pupučio žygis	5	15
			Miško knyga	10	4
			Radžius, A. —		
			Maišas žvaigždžių	5	19
			Vanduo skrenda	9	11
			Stankutė, R. —		
			Laisvė	2	12
			Vaičiulaitis, A. —		
			Senelis	2	6
			Vygantienė, A. —		
			Dovana	1	4
			Afrikiečių liaudies pasaka, —		
			Kuris stipresnis	11	11
			Lietuvių liaudies pasaka, —		
			Dangus griūna	11	19
			VAIZDELIAI IR VAIDINIMAI		
			Gudeliėnė, L. —		
			Esame viena šeima	11	26
			Lapinskienė, L. —		
			Kaip pikčiurna pavogė		
			Kalėdas	12	10
			(sulietuvinta Dr. Seuss		
			pasaka)		
			Staškevičius, J. kun. —		
			Kaip žinom, kad Dievas		
			yra	1	17
			Dievas visus myli	4	22
			VERTIMAI		
			Foistels, I. —		
			Iš kur musės	4	12
			(pagal jo "Miško pasa-		
			kos")		
			Vokiečių liaudies pasaka, —		
			Bailus liūtas	11	15
			(sulietuvino Baškys, J.)		

	nr.	psl.		nr.	psl.
GAMTA IR APLINKA			DARBELIAI		
Grigaitienė, I. —			Zubinienė, J. —		
Šunys	1	24	1,22; 2,30; 3,16; 4,30; 5,29; 9,28;		
Varlės	4	3	10,19; 11,29;		
Gėlės	5	8			
Kodėl antys nesušlampa?	6	12	GALVOSŪKIAI		
Šikšnosparniai	9	21	Mikailaitė, O. —		
Paukščiai išskrenda	10	26	10,15;		
Paukščių stebėjimas ir			Račkauskienė, R. —		
lesyklos	11	4	9,28; 11,8; 12,22;		
Kalėdų eglutės	12	25	Šalčiuvienė, L.		
Tijūnelienė, I. —			1,14; 2,18; 5,12; 6,16;		
Gintaras	2	27	Šalčiuvienė, L. —		
Dar apie gintarą	3	25	ir		
DAINOS IR GIESMĖS			Ramanauskienė, R. —		
Dainos	5	26	3,28;		
Garliauskas, S. —			ŠYPSNIUKAI		
Kalėdų naktis (giesmė) 12		30	Grigaitienė, I. —		
(muzika: Dainavos pelės)			10,32;		
Mikailaitė, O. —					
Patriotinės dainos	2	24			

**Apdovanokite savo mažamečius vaikučius
jiems pritaikyta lietuviška dovanėle**

p l o k š t e l e

ZUIKIS PUIKIS

**Plokštelėje jie išgirs lietuviškų pasakėlių,
dainelių ir eilėraščių, kuriuos patys
neužilgo pradės pasakoti,
dainuoti ir eiliuoti.**

Plokštelę galima užsisakyti, prisiunčiant
šešis dolerius šiuo adresu:

I. Grigaitis
3990 Gregory Dr.
Northbrook, IL 60062
Tel. 312—296-3809